

ЧЕТВРТО ОДЕЉЕЊЕ
ПРЕДМЕТ КЛАДНИЧАНИН ПРОТИВ СРБИЈЕ

(Представка број 137/10)

ПРЕСУДА

СТРАЗБУР

5. март 2020. године

Ова пресуда је коначна, али може бити предмет редакцијских измена.

У предмету Кладничанин против Србије,

Европски суд за људска права (Четврто одељење), на заседању Одбора у саставу:

Stéphanie Mourou-Vikström, *председник,*

Georges Ravarani,

Jolien Schukking, *судије,*

и Liv Tigerstedt, *вршилац дужности секретара Одељења,*

После већања на затвореној седници 13. фебруара 2020. године,

Доноси следећу пресуду, која је усвојена тог дана:

ПОСТУПАК

1. Предмет је покренут представком против Републике Србије која је поднета Суду 22. октобра 2009. године у складу са чланом 34. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Конвенција).
2. Подносиатељку представке је заступала госпођа Жупић, адвокат из Новог Пазара.
3. Влада Републике Србије (у даљем тексту: Влада) је обавештена о представци.

ЧИЊЕНИЦЕ

4. Детаљи о подносиатељки представке и информације релевантне за представку представљени су у приложеној табели.

5. Подносиатељка представке се жалила на неизвршење домаће одлуке донете против друштвеног/државног предузећа.

ПРАВО

I. НАВОДНА ПОВРЕДА ЧЛАНА 6. СТАВ 1. КОНВЕНЦИЈЕ И ЧЛАНА 1. ПРОТОКОЛА БР. 1

6. Подносиатељка представке се жалила на неизвршење домаће одлуке усвојене у њену корист. Ослањала се, изричито или суштински, на члан 6. став 1. Конвенције и члан 1. Протокола бр. 1, који гласе као што следи:

Члан 6. став 1.

„Приликом одлучивања о грађанским правима и обавезама лица... свако има право на правичну ... расправу ... од [стране]... трибунала ..”.

Члан 1. Протокола бр. 1

„Свако физичко или правно лице има право на неометано уживање своје имовине. Нико не може бити лишен своје имовине, осим у јавном интересу и под условима предвиђеним законом и општим начелима међународног права.

Претходне одредбе, међутим, ни на који начин не утичу на право државе да примењује законе које сматра потребним да би регулисала коришћење имовине у складу са општим интересима или да би обезбедила наплату пореза или других дажбина или казни.”

7. Суд понавља да извршење пресуде коју усвоји било који суд мора бити сматрано саставним делом „расправе” у смислу члана 6. Такође се позива на своју судску праксу која се односи на неизвршење или одложено извршење правоснажних домаћих пресуда (видети *Хорнсби против Грчке*, бр. 18357/91, став 40, Извештаји о пресудама и одлукама 1997-II).

8. У водећем предмету *Р. Качапор и други против Србије*, бр. 2269/06 и још 5 других, 15. јануара 2008. године, Суд је утврдио повреду у погледу околности који су слични онима који постоје у овом случају.

9. Суд даље напомиње да одлука у овој представци налаже предузимање посебне мере. Суд стога сматра да се предметна одлука односи на „имовину” у смислу члана 1. Протокола бр. 1.

10. Након разматрања целокупног материјала који му је достављен, Суд није установио ниједну чињеницу нити аргумент који би могао да га убеди да усвоји други закључак у погледу прихватљивости и основаности ових притужби. Имајући у виду своју судску праксу о овом питању, Суд сматра да у овом случају власти нису уложили све неопходне напоре како би у потпуности и благовремено спровеле своје одлуке у корист подносиатељке представке.

11. Стога су ове притужбе прихватљиве и откривају кршење члана 6. став 1. Конвенције и члана 1. Протокола бр. 1.

II. ПРИМЕНА ЧЛАНА 41. КОНВЕНЦИЈЕ

12. Члан 41. Конвенције гласи:

„Када Суд утврди кршење Конвенције или протокола уз њу, а унутрашње право Високе стране уговорнице у питању омогућава само делимичну одштету, Суд ће, ако је то потребно, пружити правично задовољење оштећеној страни.“

13. С обзиром на документацију у свом поседу и своју судску праксу (видети, нарочито, *Стошић против Србије*, бр. 64931/10, 1. октобар 2013. године), Суд сматра разумним да се додели износ наведен у приложеној табели.

14. Суд даље напомиње да на основу пресуде Тужена држава има обавезу да измири неисплаћени дуг из сопствених средстава.

15. Суд сматра да је прикладно да каматна стопа буде заснована на најнижој каматној стопи Европске централне банке, уз додатак од три процентна поена.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА, СУД, ЈЕДНОГЛАСНО,

1. *Проглашава* представку прихватљивом;

2. *Сматра* да је ова представка обелоданила повреду члана 6. став 1. Конвенције и члана 1. Протокола бр. 1 у погледу неизвршења домаће одлуке донете против друштвеног/ државног предузећа;

3. *Сматра* да Тужена држава мора у року од три месеца да обезбеди извршење правоснажне домаће одлуке из приложене табеле, и то плаћањем свих неизмирених дугова по пресуди из сопствених средстава;

4. *Сматра*

(а) да Тужена држава мора да исплати износ који је наведен у приложеној табели наследницима подносиоце представке наведеним у истој табели у року од три месеца и да тај износ мора бити претворен у валуту Тужене државе по курсу који је важио на дан намирења;

(б) да од истека наведених три месеца до измирења, камата на горе наведени износ биће платива по стопи која је једнака најнижој каматној стопи Европске централне банке током периода неиспуњавања обавеза, плус три процентна поена;

Састављено на енглеском језику и прослеђено у писаном облику 5. марта 2020. године, у складу с правилом 77. §§ 2. и 3. Пословника о раду суда.

Liv Tigerstedt

вршилац дужности
секретара

Stéphanie Mourou-Vikström

председник

ДОДАТАК

Представка којом се подноси притужба према члану 6. став 1. Конвенције и члану 1. Протокола бр. 1.

(неизвршење или одложено извршење домаћих одлука усвојених против друштвених/државних предузећа)

Број представке Датум иницирања	Име подносиоца представке Датум рођења	Релевантна домаћа одлука	Датум почетка периода неизвршења	Датум завршетка периода неизвршења Дужина извршног поступка	Износ заједно додељен наследницима подносиоце представке за нематеријални штету, као и трошкове и издатке (у еврима) ¹²
137/10 22.10.2009 . године	Нација КЛАДНИЧАНИ Н р: 31.12.1954. године у: 04.08.2010. године Поступак воде наследници: Индира Кладничанин 15.06.1965. године Сафудин Кладничанин 15.02.1970. године	Општински и суд у Новом Пазару 24.05.2004. године	25.10.2004 . године	у току Више од 15 година, 2 месеца и 30 дана	2.000

1. Као и било који порез који би могао бити наплатив подносиоцима представке.

2. Мање било који износи који су евентуално већ плаћени по овом основу на домаћем нивоу.